

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0028/2013

30.1.2013

RAPORT

referitor la optimizarea avantajelor obținute de pe urma măsurilor UE în
domeniul mediului: creșterea încrederii prin ameliorarea cunoștințelor și a
capacității de reacție
(2012/2104(INI))

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

Raportor: Oreste Rossi

PR_INI

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
AVIZ AL COMISIEI PENTRU PETIȚII.....	13
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	16

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la optimizarea avantajelor obținute de pe urma măsurilor UE în domeniul mediului: creșterea încrederii prin ameliorarea cunoștințelor și a capacității de reacție

(2012/2104(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 11 din Tratatul UE și articolul 5 din Protocolul privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității,
- având în vedere articolele 191 și 192 din TFUE,
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor cu privire la punerea în aplicare a legislației comunitare privind mediul (COM(2008)0773),
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Evaluarea politicii de mediu 2008” (COM(2009)0304) și anexa acestuia;
- având în vedere Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor intitulată „optimizarea avantajelor obținute de pe urma măsurilor UE în domeniul mediului: creșterea încrederii prin ameliorarea cunoștințelor și a capacității de reacție (COM(2012)0095)”,
- având în vedere Al 29-lea raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene (2011) (COM(2012)0714)
- având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 20 aprilie 2012 referitoare la revizuirea celui de-al șaselea program de acțiune pentru mediu și la stabilirea priorităților pentru cel de-al șaptelea program de acțiune pentru mediu - Un mediu mai bun pentru o viață mai bună¹,
- având în vedere concluziile Consiliului pe tema îmbunătățirii instrumentelor politicii de mediu din 20 decembrie 2010,
- având în vedere concluziile președinției Consiliului privind cel de-al șaptelea program de acțiune pentru mediu din 19 aprilie 2012,
- având în vedere Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare (2003/C 321/01),
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor privind rolul autorităților locale și regionale în cadrul viitoarei politici de mediu²,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor „Către un al 7-lea program de acțiune

¹ Texte adoptate, P7_TA(2012)0147.

² JO C 15, 18.1.2011, p. 4.

pentru mediu: o mai bună punere în aplicare a legislației de mediu a UE”¹,

- având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la justiție în domeniul mediului (COM(2003)0624) și textul adoptat de Parlamentul European în primă lectură²,
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru petiții (A7-0028/2013),

Observații generale

- A. întrucât o mare parte din dreptul UE ia forma directivelor, stabilind norme și obiective generale și lăsând alegerea mijloacelor și a modului de a atinge respectivele obiective la aprecierea statelor membre și a entităților regionale și locale;
- B. întrucât responsabilitatea principală a asigurării punerii în aplicare și a respectării legislației UE în mod eficient le revine autorităților naționale și, foarte des, celor de la nivel regional și local;
- C. întrucât punerea în aplicare ineficientă nu numai că dăunează mediului și sănătății umane, dar generează și incertitudine pentru industrie, creează obstacole în calea pieței unice și are ca rezultat un nivel mai ridicat al birocrăției și, deci, costuri mai mari;
- D. întrucât studiile au concluzionat că punerea deplină în aplicare a legislației UE doar în sectorul deșeurilor ar genera 400 000 de locuri de muncă și ar duce la economisirea a 72 de miliarde EUR pe an³;
- E. întrucât nivelul nesatisfăcător al punerii în aplicare a legislației în domeniul mediului se reflectă în numărul mare de încălcări și de plângeri în acest domeniu;
- F. întrucât lipsa de informații și de cunoștințe precise cu privire la situația punerii în aplicare și de date cantitative pentru mai multe sectoare de mediu reprezintă o piedică în calea punerii corespunzătoare în aplicare a acquis-ului în domeniul mediului;
- G. întrucât, potrivit Comisiei, costurile anuale ale neaplicării legislației UE în domeniul mediului sunt în prezent de 50 de miliarde EUR pe an în costuri pentru sănătate și costuri directe pentru mediu, excluzând impacturile negative asupra stării mediului din UE; întrucât, începând din anul 2020, această cifră se va ridica la 90 de miliarde EUR pe an⁴;
- H. întrucât problemele generate de punerea în aplicare a legislației UE în domeniul mediului pot fi duble însemnând, pe de o parte, aplicarea tardivă sau insuficientă, iar pe de altă

¹ JO C 17, 19.1.2013, p. 30.

² Texte adoptate, P7_TA(2004)0239.

³ Raportul BIOS, COM/2012/095 final

⁴ Comisia Europeană, Direcția Generală Mediu, „The costs of not implementing the environmental acquis” („Costurile neimplementării acquis-ului în domeniul mediului), raport final, ENV.G.1/FRA/2006/0073, septembrie 2011

parte, „supraaplicarea” (supraleghferarea), ambele aspecte fiind contrare ideilor politice inițiale care stau la baza legislației UE în domeniul mediului;

- I. întrucât există diferențe semnificative de punere în aplicare atât între statele membre, cât și în statele membre, care generează un impact negativ asupra mediului, făcând astfel necesară o abordare mai sistematică și holistică în vederea eliminării acestei „lacune de punere în aplicare”;
- J. întrucât, în 2011, mediul a fost domeniul în care au fost constatate cele mai multe încălcări ale dreptului european în UE (299), reprezentând 17 % din totalul încălcărilor și 114 noi proceduri în constatarea neîndeplinirii obligațiilor au fost deschise în acest domeniu în 2011¹;
- K. întrucât conformitatea deplină cu legislația UE în domeniul mediului este o obligație prevăzută de tratat și un criteriu pentru utilizarea fondurilor UE în statele membre; întrucât statele membre ar trebui, prin urmare, să pună în aplicare legislația în domeniul mediului în timp util și în mod rentabil pentru a îmbunătăți starea mediului din UE;
- L. întrucât al șaselea Plan de acțiune în domeniul mediului a fost subminat de eșecurile constante legate de punerea în aplicare în sectoarele de politică mature precum controlul poluării aerului, gestionarea deșeurilor, tratarea apei și a apelor reziduale și conservarea naturii;

Implementarea ca sarcină și oportunitate comune

- 1. salută Comunicarea Comisiei intitulată „Optimizarea avantajelor obținute de pe urma măsurilor UE în domeniul mediului: creșterea încrederii prin ameliorarea cunoștințelor și a capacității de reacție (COM(2012)0095)”;
- 2. îndeamnă statele membre să adopte toate măsurile necesare în vederea conservării mediului și a promovării unei dezvoltări sustenabile, ținând totodată seama de necesitatea de a avea o economie sănătoasă și competitivă; subliniază faptul că comunitățile locale trebuie să aibă un cuvânt important de spus atunci când se decide cu privire la echilibrul optim dintre nevoile oamenilor și cele ale mediului;
- 3. consideră că autoritățile regionale și locale pot consolida sensul cooperării, în procesul de elaborare a politicilor UE în domeniul mediului, și pot garanta o mai bună implementare a legislației;
- 4. este de părere că sarcina administrativă nu este întotdeauna rezultatul unei puneri în aplicare excesive sau al lipsei punerii în aplicare; constată că costurile administrative sunt inevitabile, însă ele ar trebui menținute la un nivel cât mai scăzut posibil din cauza impacturilor negative asupra cetățenilor și a industriei;
- 5. constată că o mare parte dintre costurile administrative inutile legate de legislația în domeniul mediului sunt cauzate de practicile administrative publice și private inadecvate

¹ Al 29-lea raport anual al Comisiei privind monitorizarea aplicării dreptului Uniunii Europene (2001) (COM(2012)714)

sau ineficiente din mai multe state membre și din cadrul autorităților regionale sau locale ale acestora;

6. subliniază că numai prin punerea în aplicare (transpunerea) în timp util și în mod corect a legislației UE de către statele membre și de către autoritățile regionale și locale se va asigura obținerea rezultatelor dorite ale politicii UE în cauză;
7. subliniază că asigurarea unor condiții de concurență echitabile și a unei piețe comune, precum și a unei abordări armonizate reprezintă elementul central al legislației UE;
8. este de părere că o punere în aplicare eficientă poate genera avantaje pentru industrie, de exemplu, prin reducerea sarcinilor administrative, prin asigurarea securității investițiilor și, în consecință, prin crearea unui număr mai mare de locuri de muncă;
9. regretă faptul că cetățenii iau cunoștință de legislația UE numai după ce aceasta intră în vigoare; consideră că este nevoie de un mijloc de schimb de informații mai timpuriu între legislatori și cetățeni pentru a genera un nivel mai ridicat de acceptare și de înțelegere cu privire la obiectivul legislației UE;
10. clarifică faptul că Comisia, în calitate de gardian al tratatelor, ar trebui să acționeze mai devreme pentru a permite o punere în aplicare mai bună și în timp util; solicită Comisiei să analizeze ceea ce trebuie făcut pentru a asigura transpunerea, punerea în aplicare și respectarea corectă a legislației în domeniul mediului;
11. constată că actuala situație fragmentată a punerii în aplicare în statele membre subminează condițiile de concurență echitabile pentru industrie și sporește incertitudinea cu privire la cerințele exacte și, prin urmare, descurajează investițiile în domeniile de mediu care pot genera locuri de muncă;
12. subliniază faptul că responsabilitatea instituțiilor europene cu privire la legislația UE nu se limitează la adoptarea legislației de către Parlament și Consiliu și că este dispus să ofere asistență statelor membre pentru a permite o punere în aplicare mai eficientă;
13. invită Comisia, statele membre și regiunile interesate să îmbunătățească fluxul de informații și transparența printr-un schimb mai activ și mai frecvent între ele;

Soluții pentru a asigura o punere în aplicare mai eficientă

14. consideră că punerea în aplicare și respectarea depline la toate nivelurile sunt esențiale și pot necesita, acolo unde este cazul, o mai bună consolidare; subliniază, prin urmare, nevoia unei legislații clare, coerente și neredundante în domeniul mediului; reafirmă necesitatea unei coordonări, a unei complementarități și a eliminării lacunelor legislative între diversele instrumente legislative care reglementează dreptul european privind mediul;
15. este de părere că legislația în domeniul mediului poate fi pusă în aplicare mai eficient prin diseminarea celor mai bune practici între statele membre, autoritățile regionale și locale responsabile cu punerea în aplicare a legislației UE, precum și printr-o mai bună cooperare cu instituțiile europene;

16. regretă lipsa de date privind activitățile legate de respectarea și aplicarea legislației care sunt realizate la nivel național, regional și local și, prin urmare, solicită Comisiei să îmbunătățească această situație cu ajutorul rețelelor și organismelor sale, de exemplu, Agenția Europeană de Mediu (AEM);
17. constată importanța consolidării și monitorizării indicatorilor relevanți pentru punerea în aplicare a legislației în domeniul mediului și încurajează crearea unui website ușor de utilizat pe care să fie disponibile cele mai recente măsurători ale indicatorilor și să fie posibilă compararea informală a statelor membre;
18. este de părere că însăși Comisia ar trebui să se afle în centrul eforturilor de asigurare a unei mai bune puneri în aplicare și regretă că în prezent aceste eforturi sunt din ce în ce mai mult încredințate altor organisme care, adesea, nu au competențele, personalul și resursele financiare ale Comisiei;
19. îndeamnă Comisia și statele membre să contribuie la îmbunătățirea cunoștințelor și a capacității persoanelor implicate în punerea în aplicare a legislației în domeniul mediului la nivel național, regional și local, pentru a asigura obținerea de avantaje mai bune de pe urma acestei legislații; în plus, este de părere că deschiderea unui dialog cu părțile interesate relevante ar îmbunătăți, de asemenea, punerea în aplicare;
20. solicită Comisiei să analizeze posibilitatea de a stabili acorduri de parteneriat de punere în aplicare între Comisie și fiecare stat membru sau între statele membre în vederea promovării unei mai bune puneri în aplicare, precum și în vederea identificării și soluționării problemelor legate de punerea în aplicare;
21. solicită Comisiei să analizeze dacă o participare mai mare din partea entităților locale pe parcursul procesului de definire a politicii de mediu ar fi utilă pentru îmbunătățirea punerii în aplicare generale a legislației, inclusiv posibilitatea de a crea echipe care să transpună legislația în domeniul mediului la nivel regional și local;
22. recomandă crearea unui instrument de informare online, sistematic și ușor accesibil cu privire la punerea în aplicare; solicită tuturor actorilor, dar mai ales industriei și cetățenilor, să furnizeze organismelor de punere în aplicare feedback cu privire la problemele generate de punerea în aplicare; apreciază disponibilitatea unor informații fiabile, comparabile și ușor accesibile cu privire la starea mediului ca fiind esențială în vederea monitorizării eficiente a situației punerii în aplicare;
23. îndeamnă Comisia să reanalizeze cererile de introducere a unei baze de date cu bune practici, care să permită diseminarea celor mai bune practici de punere în aplicare în rândul statelor membre și al autorităților regionale și locale; solicită Comisiei să găsească modalități prin care tehnologia informației și comunicațiilor poate fi implementată pentru a furniza cât mai multe informații online utile cu privire la modul în care ar trebui pusă în aplicare legislația UE în domeniul mediului;
24. insistă asupra importanței de a consolida monitorizarea aplicării legislației în domeniul mediului; prin urmare, solicită consolidarea capacităților existente și asigurarea unei coerențe între organismele dedicate controalelor în statele membre, în baza liniilor directoare europene;

25. subliniază necesitatea ca legislația europeană să aibă drept scop combaterea cauzelor unei daune aduse mediului prin intermediul reglementării responsabilității juridice pentru daunele aduse mediului și a responsabilității sociale a întreprinderii; în acest scop, consideră că este esențial să se implementeze toate inițiativele care urmăresc promovarea și difuzarea unei mai mari responsabilități sociale a întreprinderilor în domeniul mediului, întrucât aceasta din urmă îndeplinește pe deplin cerința ca întreprinderile să fie receptive cu privire la strategia dezvoltării lor durabile;
26. reamintește faptul că există multe beneficii ce pot fi obținute de pe urma punerii în aplicare adecvate a legislației UE în domeniul mediului: trei exemple dintre aceste beneficii sunt crearea unor condiții de concurență echitabile pentru actorii economici din cadrul pieței unice, crearea unui impuls pentru inovare și avantajele primului venit pentru întreprinderile europene;
27. subliniază că un nivel înalt de protecție a mediului este unul dintre obiectivele fundamentale ale Uniunii Europene, care ar aduce beneficii directe cetățenilor, precum condiții de trai mai bune prin îmbunătățirea calității aerului, mai puțin zgomot și mai puține probleme de sănătate;
28. subliniază faptul că UE însăși și-a stabilit o agendă ambițioasă privind trecerea la o economie rezilientă, eficientă din punct de vedere al resurselor și cu emisii scăzute de carbon până în 2050 și că este nevoie de asumarea angajamentului la toate nivelurile pentru a atinge acest obiectiv; reamintește că efortul comun este esențial pentru a asigura faptul că economia UE se dezvoltă într-un mod care respectă constrângerile în materie de resurse și limitele planetare;
29. regretă că procedura de adoptare a propunerii de directivă privind accesul public la justiție în probleme de mediu¹ a fost oprită în primă lectură; în consecință, invită colegiitorii să își reevalueze pozițiile pentru depășirea impasului;
30. în acest scop, recomandă schimbul de cunoștințe între sistemele juridice ale fiecărui stat membru în materie de încălcare și nepunere în aplicare a legislației UE în domeniul mediului;
31. consideră că monitorizarea activităților de punere în aplicare are o mare importanță și, prin urmare, subliniază valoarea activității Agenției Europene de Mediu în acest domeniu, în concordanță cu sfera competențelor sale statutare;
32. subliniază rolul important al AEM privind asigurarea unei baze solide de cunoștințe care să stea la baza politicii și a punerii în aplicare și recunoaște activitatea desfășurată de AEM în acest domeniu; îndeamnă AEM să își dezvolte în continuare capacitățile de a oferi asistență Comisiei și statelor membre în ceea ce privește asigurarea calității monitorizării și comparabilității informațiilor de mediu colectate în diferite zone ale UE; încurajează, de asemenea, AEM să se axeze și pe consolidarea capacităților și pe diseminarea celor mai bune practici în statele membre; se așteaptă ca noua strategie a AEM să abordeze mai în detaliu problema punerii în aplicare;

¹ COM(2003) 0624.

33. susține Comisia în ceea ce privește planul său de a solicita statelor membre să dezvolte, cu sprijin din partea Comisiei, cadre de implementare și de informare structurate (SIIF-uri) pentru toate actele legislative importante ale UE din domeniul mediului, pentru a clarifica principalele dispoziții ale unei directive, precum și pentru a identifica tipurile de informații necesare pentru a demonstra modul în care este pusă în aplicare legislația UE;
34. ia act de preocupările frecvente ale petiționarilor referitoare la câteva aspecte ale politicii în domeniul mediului, cum ar fi depozitele de deșeuri și eliminarea deșeurilor, habitatele faunei sălbatice și calitatea aerului și a apei; salută eforturile lor de responsabilizare a autorităților și invită statele membre să aibă o atitudine deschisă și cooperantă față de ei;
35. îndeamnă Comisia să creeze, în cooperare cu autoritățile naționale, cu implicarea AEM, după caz, o unitate pentru plângeri căreia cetățenii să îi poată comunica problemele legate de punerea în aplicare a legislației în domeniul mediului;
36. subliniază importanța crucială a inspecțiilor eficiente și îndeamnă statele membre să își consolideze capacitățile de inspecție în conformitate cu cele mai bune practici; solicită criterii minime comune pentru inspecții în vederea asigurării unei puneri în aplicare echitabile pe întreg teritoriul UE;
37. îndeamnă toți actorii să raționalizeze activitățile de inspecție și de supraveghere în vederea utilizării resurselor disponibile cu o eficiență mai mare; în această privință, subliniază, de asemenea, valoarea unei utilizări mai sistematice a inspecțiilor inter pares, astfel cum a subliniat Comisia; subliniază nevoia de a completa inspecțiile existente cu o cooperare intensificată și cu analize inter pares în rândul autorităților de inspecție; încurajează Rețeaua Uniunii Europene de punere în aplicare și respectare a legislației privind mediul (IMPEL) să ia măsuri în acest sens; de asemenea, solicită Comisiei să promoveze consolidarea cunoștințelor și a capacităților prin susținerea rețelelor de judecători și de procurori și să reducă, în cooperare strânsă cu Comitetul Regiunilor, costurile economice și de mediu ale neconformității și să asigure condiții de concurență echitabile;
38. îndeamnă Comisia să înființeze o Unitate de inspecție a legislației în domeniul mediului care să aibă rolul de a supraveghea și asista punerea în aplicare a legislației în domeniul mediului; solicită ca această unitate să utilizeze tehnologii noi și să coopereze cu agențiile locale în vederea menținerii costurilor de inspecție la niveluri scăzute; este de părere că această unitate ar trebui să funcționeze pe bază de costuri și că veniturile ar trebui să fie direcționate spre bugetul UE și ar trebui rezervate pentru serviciile legate de îmbunătățirea punerii în aplicare;
39. încurajează statele membre să elaboreze și să publice tabele de corelare care să descrie transpunerea directivelor UE în legislația națională în vederea îmbunătățirii transparenței și a deschiderii procesului legislativ și în vederea înlesnirii supravegherii de către Comisie și de către parlamentele naționale a punerii în aplicare adecvate a legislației UE;
40. subliniază faptul că judecătorii și procurorii joacă un rol-cheie în respectarea legislației în domeniul mediului și că, prin urmare, este extrem de important ca aceștia să primească formarea și informațiile corespunzătoare cu privire la aceste politici;
41. subliniază rolul important al cetățenilor în procesul de punere în aplicare și îndeamnă

statele membre și Comisia să îi implice în mod structurat în acest proces; în această privință, constată, de asemenea, importanța accesului cetățenilor la justiție;

42. solicită Comisiei și statelor membre să stabilească în mod explicit un termen specific în care să fie soluționate cauzele legate de punerea în aplicare a legislației în domeniul mediului aflate pe rolul instanțelor judecătorești, pentru ca punerea în aplicare a legislației în domeniul mediului și întârzierile legate de cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești să nu fie folosite ca scuză pentru a evita conformitatea și a împiedica investițiile; solicită Comisiei să analizeze câte investiții au fost împiedicate din cauza întârzierilor legate de procedurile juridice referitoare la neregulile privind punerea în aplicare a legislației în domeniul mediului;
43. insistă asupra importanței fundamentale a informării active a cetățenilor și a ONG-urilor cu privire la politicile UE în domeniul mediului într-o etapă timpurie, în vederea implicării acestora în elaborarea și realizarea acestor politici; solicită, prin urmare – de asemenea, cu privire la concluziile Grupului la nivel înalt al părților interesate independente privind sarcina administrativă – să se depună un efort mai mare în această privință, astfel încât încrederea publică în legislația UE în domeniul mediului să fie consolidată, având în vedere că un mediu mai bun pentru o viață mai bună nu poate fi creat în mod unilateral din interiorul instituțiilor fără sprijinul societății însăși;
44. în ceea ce privește proiectele cu un eventual impact transfrontalier, solicită statelor membre să informeze în mod cuprinzător publicul și autoritățile afectate din statele membre implicate cât mai repede posibil și să ia măsurile necesare pentru a asigura că sunt consultate în mod corespunzător;
45. îndeamnă statele membre să pună în aplicare legislația UE în materie de mediu în cel mai clar, simplu și ușor accesibil mod, asigurând totodată eficacitatea sa.
46. invită statele membre să continue promovarea punerii în aplicare depline și adecvate a legislației UE în domeniul mediului, precum și a politicilor și strategiilor adoptate în cadrul celui de-al șaptelea program de acțiune privind mediul, și să asigure capacitatea și resursele financiare adecvate pentru punerea în aplicare integrală a acestora, inclusiv în perioadele de austeritate, întrucât neaplicarea sau aplicarea incompletă a legislației UE în domeniul mediului nu este numai ilegală, ci și mult mai costisitoare pentru societate pe termen lung;
47. subliniază nevoia de a asigura faptul că legislația servește scopului și reflectă cele mai recente activități de cercetare științifică; solicită, așadar, UE și statelor membre să analizeze periodic dacă legislația europeană în domeniul mediului îndeplinește aceste cerințe și, dacă este necesar, să o adapteze în consecință;
48. recunoaște faptul că acordurile în prima lectură ar putea duce la o punere în aplicare inadecvată a legislației, în cazul în care conținutul concret este lăsat pentru a fi specificat în dispozițiile de punere în aplicare; solicită, prin urmare, tuturor actorilor să se asigure că procesul decizional se bazează pe o formulare clară a voinței politice; insistă asupra nevoii de a dispune de o legislație în domeniul mediului clară, coerentă, elaborată pe baza evaluării politicilor publice și pe feedback;

49. este de părere că Comisia ar trebui să continue să utilizeze directivele în cadrul legislației UE, pentru a permite statelor membre, precum și autorităților regionale și locale să pună în aplicare legislația europeană în funcție de situația lor; solicită, cu toate acestea, Comisiei să își îmbunătățească susținerea deja descrisă în propunerea sa prin studii sau măsuri suplimentare menționate în evaluarea impactului;
50. salută introducerea evaluărilor impactului asupra mediului și solicită statelor membre să asigure o punere în aplicare mai eficientă a legislației relevante, ținând seama într-o măsură mai mare de nevoile întreprinderilor mici și mijlocii, ale locuitorilor și ale florei și faunei; își exprimă îngrijorarea cu privire la întârzierile frecvente ale statelor membre în realizarea acestor evaluări și solicită introducerea garanțiilor privind imparțialitatea și obiectivitatea acestora din urmă, în cadrul viitorului proces de revizuire a directivei în cauză;
51. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Comitetului Regiunilor și parlamentelor naționale.

5.12.2012

AVIZ AL COMISIEI PENTRU PETIȚII

destinat Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

referitor la optimizarea avantajelor obținute de pe urma măsurilor UE în domeniul mediului:
creșterea încrederii prin ameliorarea cunoștințelor și a capacității de reacție
(2012/2104(INI))

Raportor pentru aviz: Giles Chichester

SUGESTII

Comisia pentru petiții recomandă Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. ia act de preocupările frecvente ale petiționarilor referitoare la câteva aspecte ale politicii în domeniul mediului, cum ar fi depozitele de deșeuri și eliminarea deșeurilor, habitatele faunei sălbatice și calitatea aerului și a apei; salută eforturile lor de responsabilizare a autorităților și invită statele membre să aibă o atitudine deschisă și cooperantă față de ei;
2. îndeamnă statele membre să adopte toate măsurile necesare în vederea conservării mediului și a promovării unei dezvoltări sustenabile, ținând totodată seama de necesitatea de a avea o economie sănătoasă și competitivă; subliniază faptul că comunitățile locale trebuie să aibă un cuvânt important de spus atunci când se decide cu privire la echilibrul optim dintre nevoile oamenilor și cele ale mediului;
3. consideră că, întrucât cetățenii și locuitorii din statele membre sunt cei mai în măsură să hotărască care sunt prioritățile corespunzătoare zonelor în care locuiesc, principiul subsidiarității ar trebui să se aplice ori de câte ori este posibil în chestiunile legate de mediu;
4. recunoaște că suprareglementarea în ceea ce privește legislația UE în materie de mediu poate avea efecte negative în sensul reducerii gradului de acceptare a unei astfel de legislații; invită statele membre să analizeze, atunci când doresc să impună cerințe mai stricte decât cele din directivele UE, dacă există o nevoie clară în acest sens;
5. subliniază nevoia majoră de a dezvolta noi capacități de producție a energiei nepoluante în

UE și de a investi în tehnologie care poate oferi mijloace alternative de producere a energiei; recunoaște că acest lucru nu poate fi realizat fără a afecta într-o oarecare măsură mediul și, prin urmare, îndeamnă UE și statele membre să combată efectele adverse asupra mediului și să readucă zonele utilizate la starea inițială după încheierea proiectului;

6. consideră că sunt esențiale standarde înalte de informare și transparență cu privire la legislația în materie de mediu și la aplicarea normelor UE pentru a asigura o mai bună înțelegere și acceptarea politicii UE în domeniul mediului de către cetățeni, cooperarea acestora și faptul că politica în domeniul mediului este compatibilă cu politicile autorităților locale; invită Comisia, statele membre și regiunile interesate să îmbunătățească fluxul de informații și transparența printr-un schimb mai activ și mai frecvent între ele;
7. în ceea ce privește proiectele cu un eventual impact transfrontalier, invită statele membre să informeze în mod cuprinzător publicul și autoritățile afectate din statele membre în cauză cât mai repede posibil și să ia măsurile necesare pentru a asigura consultarea corespunzătoare a acestora;
8. salută introducerea evaluărilor impactului asupra mediului și solicită statelor membre să asigure o punere în aplicare mai eficientă a legislației relevante, ținând seama într-o măsură mai mare de nevoile întreprinderilor mici și mijlocii, ale locuitorilor și ale florei și faunei; își exprimă îngrijorarea cu privire la ritmul lent în care statele membre realizează deseori aceste evaluări și solicită introducerea garanțiilor privind imparțialitatea și obiectivitatea acestora în cadrul viitorului proces de revizuire a directivei;
9. îndeamnă Comisia să găsească metode pentru o mai bună definire și elaborare a politicii comune în domeniul pescuitului și a politicii agricole comune în conformitate cu acquis-ul UE în domeniul mediului;
10. îndeamnă statele membre să implementeze legislația UE în materie de mediu în cel mai clar, simplu și ușor accesibil mod, asigurând totodată eficacitatea sa.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	3.12.2012
Rezultatul votului final	+: 13 -: 0 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Margrete Auken, Victor Boștinaru, Giles Chichester, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Erminia Mazzoni, Judith A. Merkies, Rolandas Paksas, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Membri supleanți prezenți la votul final	Birgit Collin-Langen, Vicente Miguel Garcés Ramón, Marian Harkin
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Gabriel Mato Adrover

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	23.1.2013
Rezultatul votului final	+: 63 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Martina Anderson, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Lajos Bokros, Milan Cabrnock, Martin Callanan, Nessa Childers, Yves Cochet, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klauß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Gilles Pargneaux, Antonyia Parvanova, Pavel Poc, Frédérique Ries, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seiber, Theodoros Skylakakis, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Marina Yannakoudakis
Membri supleanți prezenți la votul final	Margrete Auken, Minodora Cliveti, José Manuel Fernandes, Vicky Ford, Gaston Franco, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, Vittorio Prodi, Christel Schaldemose, Birgit Schnieper-Jastram, Renate Sommer, Alda Sousa, Rebecca Taylor, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Andrea Zanoni
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	Olle Ludvigsson